

A kutatói tudományos teljesítmény értékelése a Magyar Tudományos Akadémián

Vitaanyag

Az elmúlt években a tudományértékelés szervesen beépült az MTA tudományos osztályai és Doktori Tanácsa munkájába, a mindennapi gyakorlat stabil részévé vált. Az alkalmazott módszerek és eljárások biztosították, hogy a minőség meghatározó legyen, alkalmatlan személy ne válhasson doktorrá, ne lehessen tagja a köztestületnek. A nemzetközi gyakorlatban a tudományértékelés lehetőségei és szemlélete azonban az Open Access térhódításával együtt jelentősen változik. A nemzetközi értékelési felfogás változása meggyorsult. A jelenleg használt doktori értékelési rendszer nemzetközi szakvélemények szerint ma már korszerűtlennek tartott elemeket és módszereket is tartalmaz, amelyek kisebb javításokkal korszerűsíthetők.

A hazai tudományértékelési tapasztalatok áttekintése időszerűvé vált, a hazai szemmel vizsgált nemzetközi tapasztalatok alapján a legfontosabb mérlegelendő kérdések a következők:

1. A „kumulált” impaktfaktort a tudományos teljesítmény értékelésében ne használjuk, ezt a nemzetközi szakvélemények túlhaladták.
2. Az *összes* idézők számát használjuk a munkásság értékelésénél. A független idéző számot kivételesen, indokolt esetben használjuk.
3. A várható idézettséget vagy a magas presztízsű folyóiratcikkek számát használjuk az utolsó 3-5 év értékelésében.
4. Nemzetközi szakterületi referencia értékeket használjunk a küszöbértékek megállapításához.

Budapest, 2014. március 6.